

İzzet Özcan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

12.1.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İzzet Özcan (14 Temmuz 1985 -)

1985 te doğdum
86 da konuşmaya başladım
90 da okula...
2002 de hayalini kurduğum üniversiteye...
yıl 2006 hala okuyorum
geleceğe tohumlar bırakıyorum....

(Orhan Veli Lakırdılarım şiiri gibi bir hayat...- laf aramızda onun gibi imansız olmaktansa lakırdı safhasın da kalırım daha iyi-)

Çocukları ve alt devrelerimi sevmekten başka bir gaye için yaratılmadığımı düşünüyorum. tek gayem çocuk sevgisini kazanabilmek.

kirlenmiş dünyada temiz kalanlar
hakkın unutulmaya başlandığı şu günlerde Allah'a yakın olanlar
peygambere sevgili olanlar
sizi sevmemek,
sizi anlamamak
ve bence size
değer vermemek deliliktir...

(yeryüzünün küçük peygamberlerine... keşke hiç büyümesek ve günahsız çağımızda kalsak... ya da bugün kü yaşımızla o masum hayallerle dünyayı yönetsek...)

Eserleri:

ESERLERİ: Sadece bireysel olarak yayınladığı (80 adet) Damlalar 2005, ve Temiz Günahlar (80 adet) isminde amatör çapta eserleri vardır.

2005 yılında yazılan şiirlerini kapsadığı Temiz Günahlar adlı eseri önümüzdeki dönem içerisinde genişletilerek ve çoğaltılarak (Kültür Bakanlığı bandrolü altında) daha geniş çevrelere ulaşacaktır.

40. Gün

Aşkımızın büyük oyunuydu ayrılık
Ve zamansız ötüşün belki de cezasıydı
Allah'tan gelen...
Allah'tan gelen bir ...
Varmayacağım yerlere giden bir...
Bir; sonsuzluk hapsinin ilk tutsağı,
Bir; aşk mektubumuzun ilk sayısı,
Bir; buluşmamızın son anı...
Aşkımızın oyunuydu biliyorum senden kaçışım
Bulutların elimden tutuşu
Karanlığın beni ele vermesi
Güneşin gizlemesi; oyundu
Allah'tan gelen zamansız cezasıydı; zamansız ötüşümüzün...
Sıcaklığını nefesimde hissediyorum
- Ruhun kimliğim olmuş -
Boşluğu kucaklıyor...renksizliği okşuyorum
Kararıyor.
Ve günahımızın rengi filizleniyor hatıralarımızdan...
Aşkımızın büyük oyunuydu ayrılık
Ve hesaba katmadığımız zamansız günahların cezasıydı
Allah'tan gelen...
Allah'tan gelen bir...
Tadamadığım anlara hüzünlenen bir...
Bir; yüreğimin sana ilk atılışı,
Bir; dudaklarımın ilk heyecanı,
Bir; seni hissedişimin son zevki...
Aşkımızın oyunuydu biliyorum senden kaçışım
Gözlerinin bana yol açışı
Yüreğinin aşkıma evet dediği
Aşkımızın günahımı sakladığı; oyundu
Allah'tan gelen zamansız cezasıydı; zamansız ötüşümüzün...
Saçların hâlâ omzumda dans ediyor sanıyorum
Omzumu okşuyorum saçlarının sıcaklığı (hâlâ) ...biri hatırlatıyor
Düşüncelerim boğuluyor
Su içinde kıvranan beynimin batışıyla...
Yüreğim parçalanıyor (boğuluyor)
Benin içinde kıvranan benin batışıyla...

Aşkımızın büyük oyunuydu ayrılık
Ve zamansız ötüşün belki de cezasıydı;
Hesap günü, seviştığımız gecenin, günahımızı ele verdiği an...

İzzet ÖZCAN

İzzet Özcan

Akşam

Akşam kızıl
Ve mavi bulutlar
Damlıyor içime.
Bir elimde bıçak
Tahtayı oyacak
Bir elimde tahta
Mutlak oyulacak.
Akşam kızıl ve mavi.

Samanlığa gel güzelim
Zamanında gel görelim.

(Orhan Veli'nin Kaside şiirine atıf... onun yolu ile onun zıttı fikirleri yayacağım İnşaallah

İzzet Özcan

Alan Yok mu?

Sarı ışıklar alan yok mu?
Ter damlası?
Emeğin,
Yoksulluğun
Ve açlığın
Güneş altındaki büyüsünü
Alan yok mu?

Ya beni; çelimsizliğimi...
Alan yok mu şu pervasız hayattan?

İzzet Özcan

Anglo Sakson

Yürüyorum
Karanlık bir leş çıkıyor karşıma
Gece ölmüş kokuyor
Bulutlar temizliyor pisliği
Anglo Sakson, skolastik
İncecik bir hayal kaldı
Ve bezeli bir pislik
Beynimde dolaşan.

Beynimde dolaşan
'I love you'
'To be or not to be'
Sensiz
Yürüyorum
Sensizlikten ölmüş gece
Kokuyor
Anglo Sakson.

İzzet Özcan

Anlayamadım

ölüm yokuşlarında terleyen iki el var
avuçlarında bir yumak alev
ve bir bez parçası
sarar ateşi anlayamadım...
ölüm bu kadar yakın mıydı
kim susamış bu kadar
gözleri öfkeyle arar yaşamı
balsa
anlayamadım öldürecek...
aldığı nefes gözlerinde düğümleniyor
ah bir balsa bilir ne yapacağını
eski bir günah çıkaracak
belki bir tane daha
belki onlarca
ve beyaz bir sanduka
kimden saklayacak anlayamadım...
gençliğe hasret kalmış iki el var
avuçlarında sım sıkı tuttuğu utancı
ve bir kamçı
anlayamadım vurur nefisini...
ölüm yokuşlarında terleyen iki el var
avuçlarında bir yumak alev
ve bir bez parçası
sarar ateşi anlayamadım...

İzzet Özcan

Aşk

bir hüznün var arka bahçemde
ıslanan aşk yaprakları var
buselerimizin her çarğpıştığı gecede...
bir aşk
ıslanan şehvetli yanaklar
ve ahmet altyan'dan ayrılık haberi;
isyankâr...
bir hüznün var arka bahçemde
buruşan aşk yazıtları var
mektuplarımızın her ele geçişinde...
bir aşk
kızaran hasret gözler
ve orhan veli'den ölüm haberi;
riyakâr...

İzzet Özcan

Aşkımız

Islak gözlerimizden çimenler yeşeriyor mutluluğa,
Aşkımız ebediyete güllerini gönderiyor.
Mezara ikimiz giriyoruz sevgilim; kar taneleri arasında
Soğuk yıldızlı gecelerde, şömine yanımızda, aşk yanımızda.

Kara toprağa nefretimizi, kıskançlığımızı gömüyoruz,
Aşkımız ebediyete sevgimizi gönderiyor.
Mezara ikimiz giriyoruz sevgilim; sevgi ayetleri arasında
Sıcak, bunaltıcı gecelerde, rüzgar yanımızda, aşk yanımızda.

İzzet Özcan

Azrail

Kaçmak istiyorsun benden
Sokağa çıkıyorsun karşında ben
Koşuyorsun caddeye yol başında yine ben
Biniyorsun otobüse yanında oturan ben
Ülkeler kat ediyorsun birlikte gelen ben
Zenginliğin yitiriyorsun paran yiyen ben
Fakirlikten yediğin kuru ekmek yine ben
Artık dayanamıyorsun ölüm yaklaştı
Ruhunu almaya geliyorlar başlarında ben.

İzzet Özcan

Ben

Ulaşılmaz zirvelerdeyim bugün
Dünyaya burnumun ucundan bakıyorum
Bir doruktayım nefes alınmayacak bugün
Herkes ayağıma sarılacak görüyorum.

Bir selam ordusu görülecek karşıdan
Binlerce insan boyunları bükük muhtaç
Kudretli bir tek benim şanlı TÜRK soyundan
Doymak bilmem özgürlüğe muhtaç olan aç.

İzzet Özcan

Beni Gözler

Serpilen bulutlar göz yařlarımda
Yorgun bedenime deęen eller
Sonsuz yollar beni gözler.

Sevgisiz kalmış diyarlarda
Kalbime giren eller
Umutsuzca beni gözler.

Görünmez karanlıklarda
Yanıma sokulan eller
Görmeyen gözler beni gözler.

Yaęan yağmur sokaklarda
 aęlayan olmuş eller
Deryalarda beni gözler.

Tabutlar musallada
Yolcu olmuş eller
Mahřer beni gözler.

Sonsuz yollar beni gözler
Umutsuzca
Görmeyen gözler beni gözler
Deryalarda
Mahřer beni gözler.

 zzet  zcan

Biliyorum

Bir sen varsın yüreğimde
Sevgi diye büyüyen
Bir de ben.
Ulu çınarlar gibi
Asırlara meydan okuyan
Bir sen varsın yüreğimde
Bir de ben.

Bir sen varsın yüreğimde
Ruhun bedenimde
Bir de ben
Bakıyorum aynaya hevesle
Seni göreyim diye
Ruhun bedenimde
Bir sen varsın yüreğimde.

Bir sen varsın yüreğimde
Aşk masallarında
Bir de ben
Ferhat - Şirin, Mecnun - Leyla
Erişmek için aşka
Korkusuz cehennemde
Bir sen varsın bir de ben.

Bir sen varsın yüreğimde
Atan kalbim senin
Bir de ben
Senin için yok olsam bile
Biliyorum
Bir sen varsın yoklukta
Bir de ben.

İzzet Özcan

Bir Damla Hüzün

bir damla hüzün var tebessümünde
acı bir itiraf
ellerinde parçalanmış bir yürek
ve kimseye aldırış etmeyen anılar var gözlerinde.
düşünceleri sızlıyor çaresizlikten
gözyaşlarında boğuluyor göz bebekleri...
kime yüklesin ki hasretini?
şişeler dolu, sigara dumanları yolda
daha gelmemiş kahveler! ...

kimin yarı(!) ?
orhan veli!

İzzet Özcan

Böyle Miydi

Böyle miydi hayat
Gün geçirirdik sevenlerle,
Ve sevişirdik
Dar sokakların kuruntu kıraathanelerinde.
Ne konuşurduk hep öyle(?)
Geride kaldı yaşamak
Hediye etmeler geçmişe günleri,
Ve geride kaldı canlarla
Sohbetin tadılmayan tatları... (anları...)

Böyle miydi eskiler;
Şimdiler çekilmezler,
Ve geçmek nedir bilmezler
Saatin o entrika dakikaları,
Geride kaldı yaşamak;
Sana tuzaktır
Tapındığın saniyeler
Sana lanettir
Paylaştığın sırlar...

Böyle miydi hayat;
Gün geçirirdik sevenlerle,
Ve sevişirdik
Dar sokakların hüznü çay salonlarında...

İzzet Özcan

Çünkü

Hıçkırıklar boğumlanmış tüm bedenimde
Elini değdiren adeta patlayacakmış gibi
Her yanımda sızlıyor acılar tüm bedenimde
Peşinden koşmak ölüme koşuyormuş gibi.

Aklım bıkmış ama yüreğim, hayallerim
Ölümü görse de kaybetmeyecekmiş gibi
Hayallerim cennet sanki ebediyiz sevgilim
Eğer olmazsa sonumuz batan yıldızlar gibi.

İzzet Özcan

Damlalar 1

Damlalar
Bir ok gibi fırlıyor yayından
Veyahut bir mızrak gibi elden.
Kimi zaman yürekler parçalıyor
Kimi zamansa göz kamaştırıyor
Kana bürünmüş gelinliğiyle
Damlalar.
Damlalar
Ya sevgiliyi aldatıyor
Ya sevgiyi
Göl olmuş akan kardeşleri
Bir çukura mezar.
Damlalar
Günahkar
Damlalar
Tövbekar
Yeter ey sıkıştıran mezar
Rahat uyusun damlalar.

İzzet Özcan

Damlalar 2

Damlalar
Ellerimde süzülen günahlar
Damlalar
Istırap...
Küçük ellerimde büyüyenler
Birikenler,
Damlalar
Ufalan yüreğimde kıvranan heyecanlar
Ellerimde süzülen berrak günahlar...
Damlalar
Saptırılan yolda akarlar
Doğrulukta dururlar
Ellerimde çizilen hat
Damlalar
Bilmem kime inat...
Belki de mahşerde
Bana dar gelen sırat
Belki de
Belki de
Damlalar günahkar
Ben saf...

Cennete giren tek kafir
Damlalar
Bilmem kime inat...

İzzet Özcan

De

gel de uzaklara bak
sevgi de uzaklara süzül
ve sıra de hasret var size
de ve sen de
günah kimin ortada kalmış...

İzzet Özcan

Değil

bir harfte saklanmış
geçmek bilmeyen geceler;
başlangıcı belli değil!
sonu tahmini değil!
biter mi harfi okumak?
seslendirmek akıllıca değil!
görmemek mümkün değil!
her yer karanlık;
görünmek mümkün değil!

bir harfte saklanmış
bitmeyen misafirlikler
yaşamak mümkün değil!
yaşatmak imkansız değil!
biter mi hayatı yaşamak?
erken ölmek hayal değil!
encamı gerçek değil!
her dünya;
yolculuk mümkün değil!

İzzet Özcan

Ebediyete Dokundum

Ebediyete dokundum beni terletti
Sımsıkı aldı avuçlarının içine kafamı
Hiç bırakmayacakmış gibi okşadı saçımı
Özlemişti çoktandır bir faniyi...

Uçurumlar vardı içerisinde
Geri dönülemeyecek kadar
Derin uçurumlar...
Ve ben ebediyete dokundum.

Çaresizken sığınmıştım, kışkandı beni
Kelepçe gibi taktı ellerime ellerini
Ve ölümsüzlüğü ruhuma...
-Sen artık buralısın, dedi
Ebediyete dokundum çaresizdim.

İlk adımı ben atmıştım anama koşar gibi
Bilmedim tonlarca günah yükünü sırtımdaki
Pişmanlığım yüreğime vurulan dost hançeri
Fani dostluğa geri çağırdı beni.

Ebediyete dokundum
Özlemişti çoktandır günahkar bir faniyi,
Belki de beni...

Ebediyete dokundum terletti beni
Özlemişti çoktandır bir faniyi.
Uçurumlar vardı içerisinde...
Çaresizken sığınmıştım
Pişmanlığım
Fani dostluğa geri çağırdı
Belki de beni(?) ...

İzzet Özcan

Fal Taşı

Eskiden bu kadar korkmazdı
Şimdi;
Gözleri fal taşı,
Ve içi rüzgâra karşı;
Güçsüz.

Ölüm yaklaştı!

İzzet Özcan

Galiba

Seni arıyorum sendeki beni mısralarda
Kelimeler ise kapım olmuş bu sevda yolunda
İki tana anahtarı var sadece
Biri bana ait biri ise bendeki sana.

Kavuşmamız an meselesi sevgilim
Kapı çoktan göründü bana
Tam kavuştum açtım açacağım diyeceğim
Anahtarımı kaybettim galiba.

İzzet Özcan

Hayır

Sarkılmalar yükseklerde
Sevgiye
Ömre hayat verme
Ebediyete.
Hiçbir yerde olmak
Her yerde.
Sevgiye
Nefretle ulaşmak.
Sona nokta koymamak
Yaşamak ezele
Kıyı sonsuzluğa açmak
Kapamak ölüme.
Hayır!
Aslında sarılmak
Dört bir elle ölüme
Kin kusmak sevenlere
Hep sonsuz olmak
Hayır!
Her sona nokta koymak.

İzzet Özcan

Hazm

Yalnızlığın koca midesi
Yalnızlığımı yuttu,
Hazmedemedi
Ve
İkimiz de kaldık yalnız.

İzzet Özcan

Kırık Ayna

Gözlerin dokunuyor yüreğime
İniltili bir feryat deliyor karanlığı
Ve gözlerin;
Sevdalım,
Gözlerin çınlatıyor kulaklarımı
Sen yoksun...

Yoksulluğun renkleri durulmuş
Bir köşede yalnız
Ve yalnızlığın yoksul renkleri
Arar
Sen yoksun...

Gündüzün eline düşmüş gece
Gözler arar ırağı
Hep böyle mi olacaktı?
Ve hep karanlıklarda,
Geç kalan gecelerde mi
Yalnız kalacaktım.
Ve gözler mi konuşacaktı
Yokluğunda...

Gözlerin sıkıştırıyor göğsümü
Bütün ıslanmış sırtım
Ölüm mü yaklaştı sevdiğim,
Bilmem
Aynam kırıldı;
Gözler,
Bana bakan o yalnız gözler
Dokundu ruhuma...
Bu son nefesim sevdiğim
Ve bu son 'seni seviyorum' diyişim,
Sen yoksun...

İzzet Özcan

Kıskanç Dişler

Canı sıkılan günlerin dolaşmaya çıktığı vakitlerdi seni kaybettiğim an
Yine dedikodu ediyorlardı ve yine bizi konuşuyorlardı
Kıskançlığın daniskası ve fiskosu aynalar
Seni kaybettiğim anda hepsi kayboldular...

Cesur ve güçlü bir kaplumbağa gibiydik
Bizi çaresiz bulanlara yuvamızı gösterirdik
Dedikodu suçu işleyen günler
Yine kıskançlığın dişini gösterdiler
Ve canı sıkılan günlerin dolaşmaya çıktığı vakitlerdi yuvamızın yıkıldığı an....

İzzet Özcan

Kim Bilir?

Kim bilir kaç hayat saklı
Şu nasırlı ellerde
Ve yaşam sıkılmış
Öfkeli yumruklarda...
Kim bilir?
Kim bilir?

İzzet Özcan

Merhaba

merhaba yeni doğan günlere
güneş kadar ılık saçan aşkım;
merhaba sevgilim,
ve tüm sevgililer...

merhaba uyanan gün
ve maviye gömülen güneş...

İzzet Özcan

Nefes

Odamda yalnızım bakıyorum yine pencereden
Yıldızlar sönük karanlık bir iz var geceden
Yollar boş yine yok bana haber getiren
Nefes aldıkça tüketiyorum ömrümden.

Şanki bir mısra çekilmiş yerden
İbarettir sadece bir çizgiden
İçi boş yine yok bana haber senden
Nefes aldıkça tüketiyorum ömrümden.

Rengarenk ışıklar süzülüyor gözlerimden
O bela silinmedi çıkmadı hasret benden
Yıllar geçti daha rengini ayırt etmeden
Nefes aldıkça tükettim ömrümden.

İzzet Özcan

Okşadığım Günahlar

Kırık camların buz parçacıkları
Arasında okşuyorum saçlarını,
Ellerim delik deşik
Kana bürünmüş gözlerim, sızlıyor
Ve ölümü hayal ediyorum;
Sensiz
Okşadığım onca günahların
Nasıl hesabını vereceğim...

Akşamlar bir kitap gibi ellerimde saklanıyor
Sayfalar kirleniyor çevirdikçe.
Her kelimede sen varsın,
Okuyamıyorum;
Karanlıklar sarmış her yanı
Kana bürünmüş gözlerim sızlıyor
Ve ölümü hayal ediyorum
Sensiz
Tattığım onca hayallerin
Nasıl hesabını vereceğim...

İzzet Özcan

Oldum

Öd yarıldı yürek oldum
Gün yarıldı güne doldum
Yol ayrıldı orta oldum
Sağla solu buluşturdum.

Yıldızlar güldü ay oldum
Haftalar küstü ay oldum
Seneler geçti ah oldum
Sonla ilki buluşturdum.

İzzet Özcan

Olsaydım

Toprak olsaydım
Çiçeklerin hayat kaynağı olsaydım
Dünyayı çiçeklerle donatsaydım
Doğaya güllerle sevgili olsaydım.
Orman olsaydım
Doğanın özgürlüğü
Doğanın ahengi
Doğanın arşa yükseldiği
Renk olsaydım.
Bulut olsaydım
Yağmur olup yağarak
Köylüleri mutlu etmek
Toprakla neşelenmek isterdim.

Tabiat olsaydım
Tamamıyla insana hizmet eden.

İzzet ÖZCAN (8-12-2000) İnsanları sırf insan oldukları için sevmekten ötürü başka bir gurur kaynağı var mı?

İzzet Özcan

Orhan Veli'yim (13 Nisan 2004)

Orhan Veli'yim ben de Orhan Veli...

Yürüyemem hiç ileri kalmam da geri
Ne anlaşılırım ne de anlaşılmam
Yoktur hiç derdim Arap Saçı gibi...

Bir gün içerim içkiyi su sanır
Bir gün düşerim yeri yatak sanır
Bir gün ölürüm çukuru hayat sanır...

Orhan Veli'yim ben de Orhan Veli...

Orhan Veli anısına... 13 Nisan 1914 - 14 Kasım 1950

(Hiç bir şair yoktur ki onun gibi Allah'a inanmazken; ölümün Allah'tan olduğuna şahadet getirsin... Tıpkı şiirlerindeki kelimelerin çift yönlü anlamlar taşıması gibi...)
(Allah bizi imansız olmaktan alıkoysun...)

İzzet Özcan

Sen Misin

Dudaklarımdan şehvetle akan
Su damlaları sen misin?
Sen misin
Beni bırakıp da toprağa atılan?

Gözlerimden yaşanıp akan
Alev parçacıkları sen misin?
Sen misin
Beni bırakıp da ellere atılan?

Sen misin?
Edalım
Sevdaalım
Vebalım

Sen misin?
Sen misin? ...

İzzet Özcan

Sevgi Mobilyası

Sevdim;
Gökyüzü kadar derin...
Ve sarı ev kadar küçük
Bir ev yarattım yüreğimde,
Her yeri sevgimle döşedim...
Sevdiğim,
Meyil verdiğim
Bir seni sevdim;
Gökyüzü kadar derin...

İzzet Özcan

Temiz Günahlar

Meçhul çöllerde bırakılan
Meçhul ayak izleri
Günler geçtikçe çoğalır
G l dikenleri,
Kalbe saplanan dost hançeri...
Avucumda biriken
Temiz günahlar
Şimdi aranılır.

Temiz günahlar!
Kim i lemez ki sizi(?)
Kadınlar oya yapar
Erkekler...
Erkekler ne yapar(?)

  llerdeki kum taneci i
Bir sensin!
Milyonlarda parlayan temiz günahlar.
Bir sensin
Meçhul ayak izleri,
Ve
Bir sensin!
Kalbimin meçhul faili.

 zzet  zcan

Terleyen Alevler

Alevler çatlıyor kahrından
Ateşler kızarmış;
Kıskançlığından,
Bir başka ateş kendini yakıyor;
Sensizlikten...
Bir diğeri işte
(Terleyen alevler)
Bütün ıslanmış
Sırılsıklam sana tutulmuş,
Nefisler gözlerinde büyütüyor
Seni.
Meğer ne güzelmişsin(?)

Güzelliğın ardında elbet vardır bir çirkinlik,
Görünenin ardında elbet vardır bir gizlilik.

İzzet Özcan

Yakmak Cehennemi

Derya olup gözyaşı gibi damlamak gökyüzüne
Bülbül olup gül ile kol kanat germek ebediyete
Süzülüp uçmak bulutlar üzerinden cennete
Ateş olup yakmak cehennemi bir avuç deniz ile.

Tepe olup omuz olmak köylüye
Dağ taş olup arka vermek emek verene
Ter olup akmak o çatık alından cennete
Toprak olup gömmek cehennemi bir avuç su ile.

Doğru olup doğru konuşmak insanlara
Sevgi olup yağmak sevenlere
Aşk çemberinden varmak cennete
Kin olup eritmek cehennemi bir avuç hırs ile.

İzzet Özcan

Yalancı Ruh

Yalancı bir ruh giymişsin canına
Ve aldattıklarınla dolu dünya
Kandırıldım mı? Bilmem kandım mı sana?
Yalancı bir ruh giydirdin bana... (canıma...)

Damarlarımda akan ismin harfleri
Bütün hücrelerim taşıyor genini
Ve gözlerinin rengi örtmüş tenimi
Seviyorum 'damarlarımda akan SENİ.'

Biliyorum ruhunu verdin bana
Ve canını canıma
Yaşadığımı sandığım dünyada
Meğer seni yaşamışım
Meğer seni sevmişim
Sevgilim
Verdiğin yalancı ruhunla...

İzzet Özcan

Yalnız Gece

Bir gece gördüm bugün
Tek tek yıldızlarını atıyordu yere
Bir taraftan da eziyordu delice
Bir gece gördüm, yalnız.

Gündüzün bir köşesinde
Bir gece gördüm bugün
Boynu bükük benzi soluk
Bir gece gördüm, yalnız.

Merhametliymiş gündüz
Bir gece gördüm köşesinde
Sessizce büzülmüş yatıyordu
Yalnız...

Bir gece gördüm bugün
Bir gece gördüm yalnız...

İzzet Özcan

Yoksa

Sayfalarda bir beyazlık,
Kalemler leke getirmemiş;
Arılığını bozmamış ellerin...
Gözlerin
Yitirmemiş bana ait infiali,
Feza çiçeğim
Yoksa!
Başka biri mi?

İzzet Özcan

Yol

Yol üstündeyim
Ne kadar çok karınca!
Trafığe bak
Yok hiçbir aksama.
Bin kişi bir arada
Ne kadar çok yardımlaşma!
Var mı böyle insanlar dünyada?

Cama çık seni görem
Fazla pek yüzme bilmem.

(Orhan Veli'nin Kaside şiirine atıf...)

İzzet Özcan